

[Steen Folke]

dyrtidsportioner i virkeligheden sammen med SFs positive holdning til ØD. Det vil jeg egentlig bede hr. Gert Petersen oplyse. I virkeligheden er grundlaget for ØD en tvangsopsparing, som skal pålægges lønarbejderne. ØD vil samtidig indebære en cementering af classesamarbejdet og kapitalismen i det hele taget.

Da der er nogen, som prøver at drage VS' holdning til ØD i tvivl, vil jeg gerne slå fast med syvtommersøm, at ØD ikke bliver gennemført med VS' stemmer, uanset om regeringen truer med at gå af, hvis vi ikke laver ret.

Samfundets hovedproblem og det altoverskyggende hovedproblem for lønarbejderne er naturligvis stadig væk og i voksende grad arbejdsløsheden. Det er dog øjensynlig ikke alle, der er enige heri. Ifølge Holbæk Amts Venstreblad sagde venstres hr. Bertel Haarder forleden:

»Arbejdsløsheden er ikke noget stort problem. Vi mangler ca. 90.000 arbejdspladser, og resten af arbejdsløsheden er tegn på, at visse virksomheder og arbejdstagere misbruger situationen.«

Jeg har spurgt hr. Bertel Haarder, om han er korrekt refereret, og det har han bekræftet. Hr. Bertel Haarder – og jeg går ud fra, at det også dækker hans parti, venstre – synes altså ikke, at arbejdsløsheden er noget stort problem. Det er den måske heller ikke for venstrebønderne og de andre, som stemmer på venstre, men arbejdsløsheden er et overvældende problem for de titusinder af lønarbejdere, som er kastet ud i den. Det gælder for den sags skyld, uanset om den totale arbejdsløshed er 90.000, som påstået af hr. Bertel Haarder, eller det dobbelte. Samtidig underer hr. Bertel Haarder sig altså ikke for at trampe på de arbejdsløse ved at påstå, at der i vid udstrækning er tale om arbejdstagere, der misbruger situationen.

Den socialdemokratiske regering har i praksis prioriteret andre økonomiske og politiske mål højere end bekæmpelse af arbejdsløsheden. Det vidner de 200.000 arbejdsløse om, som vi må regne med i dette år. I min tale i går gjorde jeg en hel del ud af det, så i dag skal jeg nøjes med at gentage, at det efter min mening er en falliterklæring for en socialdemokratisk regering, at arbejdsløsheden blot vokser og vokser, også selv om en del heraf skyldes voksende tilgang til ar-

bejdsmarkedet. Intet i dette års finanslovsforslag tyder på, at der nu lægges op til en kursændring – tværtimod. For socialdemokratiet er svaret på den fortsatte kapitalistiske krise en stadig strammere indkomspolitik eller rettere lønpolitik, for det er jo det, det handler om.

Hr. Erling Olsen glædede sig i går over det, han kaldte en roligere lønudvikling, og konstaterede, at det ser ud til, at indkomspolitikken er slået igennem. Man skal måske ligefrem ønske socialdemokratiet til lykke med, at det er lykkedes at trykke reallønnen i et vist omfang med overenskomstindgreb, lønrammer, tyveri af dyrtidsportioner og andre indgreb.

I sin tale i dag ville hr. Erling Olsen ikke benægte, at der er noget om den snak, som bl. a. VS har fremført, og som går ud på, at når der gennemføres en sådan lønpolitik samtidig i Danmark og de andre højtudviklede kapitalistiske lande, så bliver nettoresultatet blot, at lønarbejdernes levestandard overalt bliver trukket ned. Beskæftigelsen gavner det ikke, hvad de hidtidige erfaringer da også tydeligt demonstrerer. Men hr. Erling Olsen havde naturligvis de bedste forhåbninger om, at nu, netop nu, skulle der til at ske noget. Håbet er jo lysegrønt – eller lyserødt, skulle jeg måske snarere sige.

En af de alvorligste konsekvenser af den såkaldte indkomspolitik er, at den undergraver den smule demokrati, der er tilbage i fagbevægelsen. De gentagne overenskomstindgreb, kriminaliseringen af de fysiske blokader, folketingsflertallets dagsorden om B.T.-konflikten, som statsministeren for nylig har nægtet at æde i sig, disse og mange andre ting sigter mod at beskære arbejderklassens kampmuligheder. Indkomspolitikken skal bruges til at knægte arbejderklassen ikke blot økonomisk, men også politisk. Fortsætter denne udviklingstendens, bevæger vi os i retning mod en totalitær stat.

Hr. Erling Olsen har meddelt pressen, at man i år ikke stiler imod at indføre en egentlig lønramme forud for overenskomstforhandlingerne. Nej, lønnen skal aftales over en kop øl omkring et trekantet bord med regeringen på den ene side og arbejdsgiverne og LO på de to andre sider. Som Politiken skriver den 12. marts: